

A Honecker-bunker

Minden irányba erdő övezi a tisztást az alacsony domb tetején. Keskeny csapás vezet a rövid sétaútra fekvő kis tavacskaig, a Bogensee-ig, a nem túl távoli faluból, **Prenden**ből még a harangozás is elhallatszik idáig. Igazán idilli kirándulóhely ez alig **30 kilométerre Berlintől**.

Igazi turistaparadicsom, ahol 1990 előtt bárkit, aki erre tévedt volna, szinte biztos, hogy lelőttek volna. Kicsit talán értelmetlen is lehetett volna ez felhajtás, ha nem tudnánk, mi lapul a talpunk alatt jó pár méterrel.

Bunker Komplex 5000

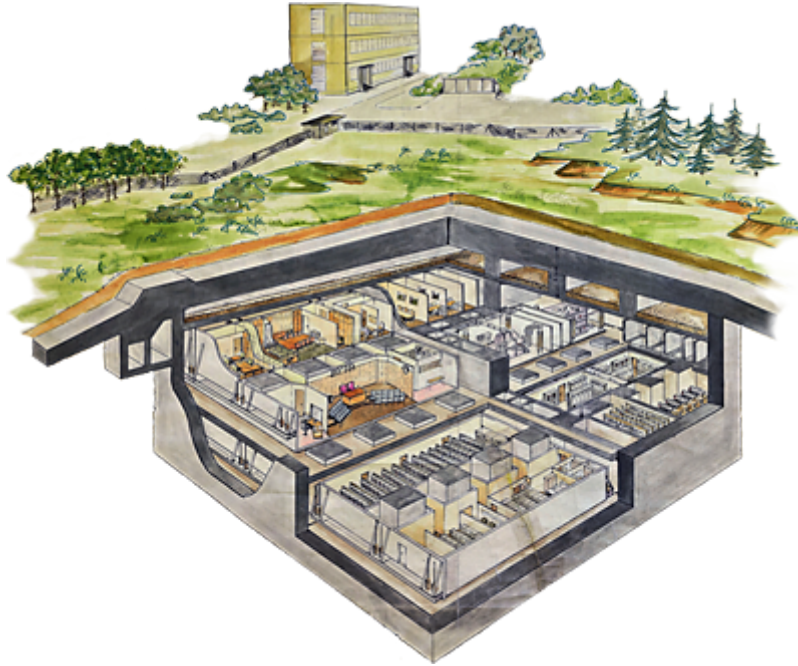
1973-ban **Erich Honecker** volt az **NSZEP** központi bizottságának főtitkára és az **NDK** államtanácsának elnöke, amikor a döntés született az atomcsapás-biztos ultramodern bunker megépítéséről. A létesítményt a legnagyobb körültekintéssel, komoly konspirációtól övezve építették meg 1978 és 1983 között.

Az építkezés során 84 ezer tonna betont használtak fel a hatalmas, majdnem százezer köbméteres létesítményhez, mely az NDK-s MSZMP, azaz a SED vezetőségén kívül mintegy 400 embernek nyújtott volna biztos menedéket egy nukleáris havária esetén legfeljebb két héten keresztül.

csak az a szép zöld fű - az fog hiányozni nekem az jelöli középen a bunkert

A létesítményt hivatalosan „**Bunker Komplex 5000**” igen fantáziadús névre keresztelték, ebben természetesen benne voltak a közvetlenül nem a bunkerhez tartozó létesítmények is. A bunkert magát vagy a **17/5001**-es számsorral, vagy a „**Perle**” (gyöngy), illetve néha a „**Filigran**” (apró, filigrán) nevekkel illették. 1983-tól a **Fal** leomlásáig ez volt az NDK Védelmi Minisztériumának a vezetési vészközpontja („**Ausweichführungsstelle**”; AfüSt).

A létesítmény nagyjából 70-szer 50 méteres alapterületű, három emelet mélyen nyúlik be a föld alá, falazatának a vastagsága helyenként a 3 métert is meghaladja.

A bunker legfelső szintje homokkal feltöltött betonkazettákból állt, ami a konvencionális rakétatámadások elhárítását szolgálta. A bunker fölötti vastag földréteget átütő rakéták a tervezők szándéka szerint itt robbantak volna fel, és a robbanás erejét nyelte volna el a széles tér és a homokréteg. Kérdés persze, hogy a tervezők ebbéli szándékáról tudtak-e a bombák, de ez a kérdés itt, a Honecker-bunkernél már nem fog válaszra lelteni.

Az atomvillanást követően

Nukleáris csapást követően a bunkerben szigorú beléptetési szabályok léptek érvénybe. Csak a legfontosabb használati tárgyakat és dokumentumokat vihette csak be mindenki magával, minden mást – beleértve a személyes ruházatot is – a külső tárolókban kellett hátrahagyni, és az elülső kémiai zuhanyzóba csak így, meztelenül lehetett belépni. Mérésekkel és vizsgálatokkal győződött meg a biztonsági személyzet, hogy a belépőnek sikerült a sugárzástól (legalábbis külsőleg) megszabadulnia (aka dekontamináció).

Csak ezek után lehetett a két kis köztes kamrába, majd a zsilipeken keresztül a bunkerbe belépni. A létesítményben a zsilipeken belül a légkörinél magasabb nyomás uralkodott, hogy a falazat vagy a bejáratok sérülése esetén a kinti nukleáris és/vagy mérgező levegő ne juthasson be.

A bunker egy közvetlen atombomba találatot persze nem vészelt volna át – nem is tudom, van-e olyan létesítmény, ami erre képes – de egy közeli, háromnegyed kilométerre bekövetkező detonációt már igen.

Az egész építmény úgy lett kialakítva, hogy a vastag betonkockán belül a belső szerkezet konténerekre tagozódott, és ezek mindegyike olyan rugószerkezeten függött, ami a detonációt követő lökéshullámot képes lett volna elnyelni a szerkezet komolyabb sérülése nélkül. Ugyanezen – vagy legalábbis hasonló elven – építik Tokió és persze egész Japán új épületeit, hogy azok képesek legyenek ellenállni a földrengések keltette hasonló lökéshullámoknak.

A létesítménnyel szembeni kihívásokat 3 kategóriába, 3 módba sorolták; a „Betriebsweise 1-3” -ba.

Betriebsweise 1

A bunker normál „békebeli” üzemmódja volt az 1-es. A kommunikációs központokat, ellátási rendszert, a filtereket és a villamos vészgenerátorokat, illetve a teljes létesítményt uraló túlnyomást ekkor is üzemeltették / fenntartották. A belső ajtókat zárva tartották; ennek legfőbb oka az volt, hogy a „mezei” személyzet a létesítménynek csak egy kisebb, rá tartozó részét ismerhette. A bunker megközelítésekor is tekerős „erdei túrákat” szerveztek az ott dolgozó munkásoknak, no persze nem a „jó levegő fitté tesz” mozgalom célkitűzéseit követve tették mindezt a létesítmény örökké éber őrzői.

Betriebsweise 2

Válsághelyzet esetén ez a rezsim lépett volna életbe. A levegőt, villanyt és vizet továbbra is külső forrásokból biztosították volna, de felkészültek a belső ellátásra. Csak a kijelölt személyzet léphetett be a létesítménybe, az őrszolgálatot megerősítették volna, a nyílt tűzparancs – csakúgy, mint a Falnál – továbbra is érvényben maradt.

Betriebsweise 3

A harmadik, legmagasabb riasztási fokozat értelemszerűen vészhelyzet esetén lépett volna érvénybe. A villamosellátást a belső dízelgenerátorok biztosították volna, a vízellátást a hatalmas belső tartályokból oldották volna meg. Egyedül a levegőt nem lehetett volna egy ekkora építménynél és ilyen nagy létszámnál a külvilág kizárásával megoldani, így az továbbra is kívülről, sokkörös szűrőrendszeren keresztül érkezett volna.

Arra az esetre is felkészültek, ha a felszínen a közeli nukleáris csapás következményeként „*felfortt*” volna a levegő. A külső levegőt 2,7 kilométeres acélcsőhálózaton keresztül engedték volna csak be a bunkerbe, így az 1200°C fokos külső levegő hőmérséklet sem lehetetlenítette volna el a belső túlélést. Mindenesetre maximum 36 órán keresztül ezt a külső légellátást is belső cirkulációra kapcsolhatták volna.

100 évig állni fog

A felhasznált technológia nagy része a keleti blokkban nem volt elérhető, ezért a létesítmény berendezéseinek túlnyomó részét nyugatról, az akkori **NSZK**-ból szereztek be. A létesítmény kommunikációs központjából rádió és tv-közleményeket lehetett volna kiadni a lakosságnak, illetve az folyamatos kapcsolatot biztosított a Varsói szerződés többi államával. A Szovjetunióval a kapcsolattartás az NDK-s KGB-összekötőtiszten keresztül történt, ezt a posztot [Vlagyimir Putyin](#) ezredes töltötte be akkor.

Habár Honecker egy 1989. januári beszédében még kijelentette, hogy **a Fal még ötven vagy száz évig állni fog**, ha az okok addig még fennállnak majd – „*Die Mauer wird in 50 und auch in 100 Jahren noch bestehen bleiben, wenn die dazu vorhandenen Gründe nicht beseitigt werden.*” Nos, az okok nem álltak fenn addig, csak az év végéig, és onnantól a Fal NDK-stól, Honecker-estől és bunkerestől együtt okafogyottá vált, az egész összemókolt rendszer recsegve – ropogva omlott össze.

Bukott az egész keleti blokk szinte összes szocialista rendszere, a nagy csapat; Kádár János, Wojciech Jaruzelski, Todor Zsivkov, Erich Honecker és Gustav Husak is a hatalma feladására kényszerült, és ezzel még mindig jobban jártak, mint mondjuk Nicolae Ceausescu.

Honecker érezte is a veszét, gyorsan tiplizett Chilébe, hogy megússza a felelősségre vonást. Nem sokkal később, 1994-ben májrákban meghalt, kedvenc bunkere is jórészt hasonló sorsra jutott.

A bukás

A létesítményt a német hadsereg, a **Bundeswehr** kapta meg, de nem lelkesedtek az „*ajándékért*”, túl sok mindent nem tudtak vele kezdeni. Fenntartása túl sokba került volna, ezért a leépítése mellett döntöttek, ami abból állt, hogy a mozdítható berendezéseit leszerelték és elszállították, a többi részét meg otthagyták az enyészetnek.

Igaz, a létesítménynek a fő bejáratait befalazták – de mivel ezúttal nem vigyázták azt a mindenre mozgásra kérdés nélkül tüzelő buzgó katonák, – a falat több helyen is áttörték. Titkos túrákon térképezték fel a létesítményt sztalkerek, és a helyiek is innen elégítették ki kábel és páncélajtó igényeiket.

2003-ban a német állam és a bunkereket fenntartó Association of Berlin Bunker Network (**BBN**) együttműködési megállapodást írtak elő, melynek keretében a szervezet felmérte és dokumentálta a Honecker-bunkert és úgy tervezték, hogy múzeumként nyitják azt meg a nagyközönség előtt. Ebből aztán semmi nem lett, mert a bunker fenntartási költségeit a szervezet nem (sem) tudta előteremteni, így a létesítményt 2008 végén ismét lezárták, illetve hát lebetonozták a látogatók elől. Ezúttal vastagabb betonréteggel.

Ez a betonozódsi komoly párhuzatot mutat a **Poligon** hagyatékekezelésével. Az eszméletlen pénz, amit ebbe a beruházásba beleölt az egykori NDK-s kormányzat, így semmivé foszlott, pedig ezt a pénzt akár értelmes célokra is fordíthatták volna.

Olyan országokban, ahol elmaradt a számonkérés és elszámoltatás, máig megmaradt ez a hagyomány, hogy teljesen fölösleges látszatlétesítményekbe öljenek pénzeket értelmes célok teljesítése helyett.

Hagyománytiszteletből.

Ajánló

Hasonló jellegű bejegyzéseket a **A szovjet imperium romjain** tag alatt talál:

- [A 23. emelet rejtélye](#) 2025/07/20 08:26
- [A Honecker-bunker](#) 2025/07/20 08:26

- [A kommunista UFO](#) 2025/07/20 08:26
- [A Poligon](#) 2025/07/20 08:26
- [A Világ valódi csodái](#) 2025/07/20 08:26
- [Az Aralsk-7 „halvaszületett” szigete](#) 2025/07/20 08:26
- [Az elhagyott szovjet nukleáris világítótornyok](#) 2025/07/20 08:26
- [Az NDK utolsó halálraítélte](#) 2025/07/20 08:26
- [Csernobil és Putyin katonái](#) 2025/07/20 08:26
- [Csónakokkal az anyahajó ellen – a Millennium Challenge 2002 gyakorlat](#) 2025/07/20 08:26
- [Hogyan lett Kínának repülőgép-hordozója?](#) 2025/07/20 08:26
- [Majak](#) 2025/07/20 08:26
- [Probstzella – végállomás](#) 2025/07/20 08:26
- [Projekt 506](#) 2025/07/20 08:26
- [Sztálin elfeledett vasútja](#) 2025/07/20 08:26
- [Teufelsberg FSB](#) 2025/07/20 08:26

Kedves olvasóm! Ha már idáig eljutottál az olvasásban, talán joggal feltételezhetem, hogy nem volt teljesen érdektelen számodra ez a bejegyzés. Jaj, le ne ixelj még; nem pénzt akarok tarhálni.

Pusztán annyit kérek, hogy ha van olyan ismerősöd, akivel jól tudnál vitatkozni az itt leírtakról, vagy csak simán megosztanád velem, kérlek, ne késlekedj!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, osszd meg velem! Elérhetőségeim az [Impresszumban](#) találhatóak.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a [Bolyongó Facebook oldalt](#).

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett [indexe itt található](#). A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: [A világ valódi csodái](#). A mostanában a blogon megjelent írások a [főoldalon jelennek meg](#).

2025/07/20 08:26

Források

[bunker5001.com](#)

ddr-bunker.de: [Spezielle Bereiche der DDR - Vergangenheit](#)

spiegel.de: [Schatzsuche in Honeckers Bunker](#)

spiegel.de: [Im Bauch des Kalten Krieges](#)

planet-wissen.de: [Deutsche Bunkeranlagen](#)

geschichtsspuren.de: [Objekt 17/5001 - der Honecker-Bunker bei Prenden](#)

[történelem](#), [háború](#), [beton](#), [diktátor](#), [nukleáris](#), [alagút](#), [2017](#), [hidegháború](#), [17/5001](#), [Berlin](#), [Prenden](#), [Németország](#), [NDK](#), [Erich Honecker](#), [A szovjet impérium romjain](#), [világjáró](#), [osztalgia](#), [Bunker Komplex 5000](#), [NSZEP](#), [SED](#), [Filigran](#), [AfüSt](#), [zsilip](#), [atombomba](#), [Vlagyimir Putyin](#), [elhagyatott](#), [sztalker](#), [BBN](#),

szocializmus

Bejegyzésmegtekintések száma: 251

From:

<https://www.bolyongo.hu/> - **bolyongó**

Permanent link:

https://www.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:a_honecker_bunker

Last update: **2021/04/13 19:46**

